

11/4 - 46.

Min egen lille Børn havde det noget flumig selv
at begynde paa denne Børn om dig og til dig, men først
nu da du er 2 Maaned. gammel faar jeg mig endelig laget
sammen til at gribe Pennen og skrive de første smaa
Brev om dig til Papiret.

Du blev født paa Opstemningsdagen 10 Februar 1846
hvor i dit Hjem der hang en 16^L og gjorde din Entree
Stk. 22⁵⁰ og viste dig at være en stor Børn paa 3800 g
og 53 cm lang. Børnkraftig og energisk fra det første,
du skreg som en stuepige og blev fra Fødselsøjeblikket
og sparkede strax og dyne helt og med det samme, og det
først da Jordemoder Frk. Andersen med en Sked
dig Sukkervand, som du stødte med en Visker
saa man fristes til at tro, at du aldrig havde bestilt
andet. Du begynde fornu saaa meget, at jeg de første Dage
syndes, det var som at høre ham spekulere igen.

Altredes minns jeg saa med dig blev hele Familien
i Horsens gjort bekendt med dine Brev og dine Børn
hvor, jeg havde nemlig tilladelse ved Sengen og der blev
med Glæde og med Ickstra 3 Maaned for at høre dig, for Brev:
Helt Familien, og ikke mindst Far og jeg, var os om at
delte, fordi du blev en Børn.

Minster Petrus var kommen fra 1 Uge for din Ankomst
og til 14 Dage efter ca for at modtage dig og passe os begge

og så blev passet og plygt som Prinsesse. Ii skaffede alle
Moster en masse Orkyde idet de havde i hver eneste Bille
den første Chaanedstid, det er de kuldige is bare nu.

Så det jo manis er meget varskeligt at købe noget til saa-
dan en lille Bille som dig blev Læerne næsten alle sammen
(Blomster, saa vi saa som i et Dristnis med prægtfulde Bie-
kutter og Bugplantning. Ii fik dog 3 smaa Høler. Een af
Frie Oveis Hansen og en af Frie Byrregaard (soms tidligere Huis-
galle og soms misvorne i Skolegården) et par smaa Støiler fra
Frie Ingeniør Jensen, en byrdragt fra Familien i København
Pindbrak fra Osse og 3 Pindbrak det ene med haand strik
ket Blonde fra Ollorne og Moster Emmy, et Pindbrak fra Moster
Ostrid og smaa haand strikkede Undertrøjer fra Beadlinde, der
næsten ikke kan se. Entsidere fik du 35 Kr fra Onkel Carl og
Foster Anna (Tøjmandler Hansens, Byrregaade, Horsens)

Ollorne 15/3 kom du tid paa din første Skole i Bille, da
kom Beadlinde muntlig i sin Bille og kulede os alle fire med
til Horsens, hvor du d 17/3 skulde abes. Ii stod under hele
Turen og sat tryk i din Borne og minde, saa vi hørte
dig selv ikke. Na den kom den til Horsens var du lige ved at
blive spist af alle den bare Familie, der var samlet for at
byde dig, lille nye Lærdomsborg og Bygstringen kunde ingen
Grænser.

Om Søndag d 16³⁰ blev du saa dakt og kom til
at have Finge durtu Bistøj. Men har dig selv og Osse,

Mrs. Odstrid, Hans Heinrich og Onkel Eger stod Fadder
til dig. Du blev døbt i Klosterkirken, hvor både For og
Mor er døbt, konfirmeret og gift, og hvor Joergens ogsaa blev
døbt. Du var Pastor Krabbe der ogsaa viede For og Mor og
døpte Joergen, der foretogede Dødsbehandlingens. Du saa hele
Tidens, mens du var i Kirken lige saa munter stille og saa op
paa Mor med dine store mørke Øjne og smilende af og til.

End ikke, da du fik Vand paa Hovedet, græd du; men
allerede mens jeg var dig ind af Kirken faldt du i Søvn.

Du havde en meget god og Sælskjøll paa, for Pastor
den samme som din lille Kusine Elisabeth, (Hemming og
Guds lille pige) der var en skøn og eld og du, den fore-
gaende Søndag var blevet døbt i. Du var af Egl og med
Spindelrød indvædet derud et godt og tyndt Silkesjæf og
røde Silkestøj for om Haandledene. Dessover havde du i de
Løgn nogle meget iklædelige Børnens Knapper, der skæn-
kede dit lille Uans saa side Ansigt meget.

På Frokost var der ti børn og fire turpa, Pærler, Bæske-
mor, Forfar og Onkel samt Hemming og Hans Heinrich, men
de Onsdag var hele Familien samlet, der var foruden
de fornavnte Kloster Odstrid, Oger, Hemming, Guds, Elisabeth
Bitten, Carl Erik, Eger, Tona, Hilsen og Paul.

Vi havde Højskone til at sørge for Maden og Hjælp
saa til Særlingen og i Kåkkend, saa den Side af Søgen
var i de gamle Hænder. Vi fik Hønskjød suppe, Bæske

sky med Tildelning af Byggeselskabets Lø. Hertig Sørensen, Pæd-
rin og Torsværdin. Der var to Sænge som bidrog til at gøre Børn-
højskolen. Efter Middagen, der blev indtaget i Ollernus store
Stue, gik vi mættede i Børstefors og Børsternes dygtighed,
hvor vi spillede og sang, og fik en Forfriskning. Til Slut
gik vi igen op i Ollernus store Stue, hvor vi fik Kaffe med
Biskop og afstillede den Fuld. - Under Middagen trykkede de
saadan at Højkom og "Læringsforsknings" maatte skilles til
at troste sig, og under paa Historien blev de ogsaa, at jeg maatte
to gøre fra min Lø og ind og amme sig, saa fik vi omsider
(Bo. Under maatte ogsaa ind og gøre Etskeltts lidt at spise, men
saa havde vi ogsaa Fred for jer lige til Sengens. De store Børn
saa saa lille lille ind ved Siden af Etskeltt, der ved Siden af
at være en Maaned alder ind der er et katesalt stort Børn.

Næste Dag rygte For bym, der var saa Charming, at For
efter en Tid til Tildelning som Deligent for Kriminal politik
nære Søndag skulde komme og turde os med bym til Søn-
dags, men saadan kom det ikke til at gaa.

Først var Hans Hustru og Børstefors syge af Etskeltts m.
Tildelning, saa blev Børsternes og Jørgens syge. Første gik
Svingelands og Jørgens Skilsmisse behandling og begge var
meget syge og fik Svingelands behandling hvor 4 de Fjorde Dage med
igen. Dermed var det jo indviklet at vi kunde komme
med For bym og vi maatte både have rygt alle andre
Uanset ogsaa. De de to Patienter var begyndt at høre sig

Jeg mig med en Skinde i Brystel og høj Fiber og maatte
have somme Onstøj og bringe huan delvis kobletter, Den mest
Trost i at denne Elandighed var, at den lille Pils holdt den
gaaende uden at blive smittet af den Infuenza-bølge den
grosende overalt netop i de Dage, og som "udlagde" den
store Beadepov med høj Fiber og gjorde osse lige saa doerlig.

Men, omviede blot hele Familien dog eller saa rest, at vi
kunde tænke paa at tage til Sønderborg igen. Beadepov tilhede
benaridigt trods den knoppe Benincalium at koe os hjem,
og Søndag $3\frac{1}{3}$ startede vi saa mod Sønderborg.

Det blev en bestorslig Tur med ikke mindre end tre
Punktteringer, men hjem kom vi da, og glade var baade
vi og Pov.

Vi havde allerede foact mange slumme Pans i Hovans
for saaledes blevet vant til at blive taget op og underholdt
saa smukt den god et Styk, det maatte den jo rammes af med
igen, saa det kostede dig jo nogle Skrigeture, men nu er
vi eller i den rante Gange.

Jeg glemte at fortælle om dine Daabsgerer, der mest
var Congo. Af Osse og Beadepov en Spou koss bog med
35 Skr. Af Beadepov og H. H. 20 Skr, af Beadepov til
en lille Omviedt 15 Skr, af Lord Hansens 20 Skr
af Ellison 10 Skr og af Gunde Panna og Orskel tyder 10 Skr
af Mester Astrid og Roger en Gaffel og af Fleming, Gura
Biller og Lord Erik en Ske, af Gøller Tiggs og Gunde Hils en

Såe altså man i H. C. Andersens Brevtylserie. Det var
vel nok en fin Høst? Du fik også en hel Del Blomster
& Bøger fra Tante paa Holmen, en fra Datteren Omdansens,
en fra Fri Jensen i 2. a., en fra Helger Lourensens og en
møglig Bekendtgørelse fra Raskdemeyers (de sidste Børsteforsam-
ling) Desuden fik du Telegram fra Familien i København
og Tante Mors og Sønsborgs fra København.

Saa er vi vist naaet saa vidt, at jeg kan fortælle om
dig, som du er nu.

Du blev i Sønderby, da du var 8 Uger, og du og maalt og
det viste sig at du vejede 48 25 g og var 64 1/2 cm lang.

Som du deraf forstod er du baade lang og tynd, men
høje De troer sig, at du var mest Frimtid iis roade
Bod paa. Du tager paa 135 g paa rigtigt, men naar
du samtidig roker saa kolde, kan du jo ikke naa at faa
meget Sult paa Lidetiden, men jeg troer, det kommer!

Du er meget flink til at spise (du faar naturligt Bryd
og maa jo ogsaa faa lidt straktigt, for du kan saa ofte "glen-
me" dine Spisetid. Som tidligere omtalt ligner du Jørgen
helt fantastisk, er blot lidt finere i Trækkene end han, her saa-
ledes er mindre blødt. Du har meget store mørke Haaer
lange, lange buede Øjne rigger, kraftige Bryn og lummelig
møglig Haar som godt kunde se ud til at kunne blive
rødt, hvilket heller ikke vilde være noget Under, da begge dine
Blodmodere har høit til i de rødhaarede Rækker.

Saa her du den karakteristiske Risthøj Profil og den Bors
smukke smalle Hænder, ligeledes hans lange smalle Fødder.

I Opfattelsen lig med dine Fødder til at kunne komme til
at passe No 45 i Sko, men forhøventlig bliver de ikke
red at røkke saa stærkt! Saa her du saae ~~røde~~ Rinder
der tilbød i Dagene er røde efter nogle Dages fint Regn,
som du her tilbragt i Høsten i din Børne-regn.

Saa er du iøvrigt meget saa Børn og mild. Smilet
hvor man ser til dig og pludselig med de mange smaa
"gyte" "ra" "ry" og "aha" og hvor lille tryk er en Børn
saa stov for os der elsker dig lille Børn. - Du gæder dem
meget lidt, men er du smadrig blevet gal, kan du til
Gengæld ogsaa stryge saa vi maa holde os for ~~offen~~ frem
og du vil se red at Præles i det. Men nu er du at høre
med at gøre, du elsker at blive først og bedst, naar du
er i dit lille Badstov sparker og spratter du, saa der
stov Hæskader af Vand ned over Glædet og du morer dig

Om et eller to her jeg som Regel Bred for dig. Du bliver
affodret lige for vi gaar i Seng, og saa bliver du den gamle
til 5³⁰ eller 6 somme Tidens længere, saa det er jo tus-
sigt. Men det at du for Had om et eller to, viser du
straks, naar du bliver tagt over.

Du er ogsaa saa dygtig til at ryse dit Hoved, naar du
ligger paa Chosen, og er meget brik til at træde Hovedet efter
alle byde og begynder allerede at løfte det fra Bunden, naar

der forsvaar noget, der interessere dig. Dige fra din sø
gamle spid hvor du har saadan et stærkt, berøst Blik
som nu straks findes og alle efter Stimmene, som du ogsaa
kommer mig. Joigren er saa glad for dig og din for ham, I
to kan rigtig "snokke" sammen.

Enaxiaen elsker du at høre: Børnerogers, du har faaet
Joigrens Hjern der er blevet takent og gjort: Stand til dig,
saa du er skam part Børnerogers. Og meget dygtigt Tøj har
du, hvor har halet dig et Kousal og strikket dig et af
meget dygtigt byvædt Uldgarn, som din franske Onkel
Nicolas (en af Fors Hverne fra Pensionatet) har foræret dig
til dig, og alle har halet. Et Det bystlaet, saa du er det for-
synt og det mada mig i disse Tider, hvor der indes er et faa
af den Slags. Onkel Nicolas har ogsaa skaffet den Sid du
har og som du forøvrigt ikke er sortig hegy stril for, den er
indbragt direkte fra Belgien, da man ingen kan faa her.

Saa har jeg vist ikke mere at fortælle om dig i denne
Bongang indover at jeg elsker dig og fryder over hvert lille
Franskord du gør, og nyder at pusle dig og høre dig i
minne omme du kære lille Pige. Ogsaa din For, Bro og Plesim
og Familien elsker dig og er helt bandede med dig, saa det er vist
gode haade for dig og mig, at de er saa langt fra om kære
Familie: Hovsom, eller alle de vist helt idelagt. Det er
sikkert rigtigt, hvad de har med vore Forældere af dig
kan opnaa. Gudnat lille Pige. Gode bixoro dig.

Du kan nu ogsaa "holde" dit Stoed naar du sidder op,
nager du forovrigt nager gerne vil, for du skal roste to
tinge er du straks oppe i sidende stilling.

Du rakker utvundelig Beundring ved din (er) naar
du er med os i Byen, og naar vi tror Gasler, som Regel
hvord vi dig skal ikke.

Og saa er du blevet en lille Studerballe, naar
du har stillet din første Lilt hos mig, slipper du Brystet
og begynder din Underholdning, der er noget ^(saa) füllende og
knyttet og aldeles iimulig at brenne, saa maa jeg pant
runde til det passer dig at fortsatte Spisningen, ikke altid
saa roste for mig, men kan er du nu.

Naar du er raagen er du iøvrigt stadig i Ro med
Denne og Ber, de gaar paa dig som Fromme slukker, men
du snatker i ud rak.

Jegten og du er blevet fotografert, du ligner en
stor rød Dukke, men var Astorre skal ikke til at faa til
at smite med i de fremmede Omgivelser og det meget høje
Kun maa vi se, om vi kan rose heldige at faa nogle
gode Omstørbilleder af dig i Som men.

Saa ikke mere denne Gang, fortsædventlig bliver
der snod foru Ting at fortælle om dig, du bristte lille
Pige.

God Nat lille Skat, stor elsker dig og nyder dig hver
naar vi skind.

Skar Smerten og Døgen i sin
Gid tid, hvor du bor,
vil blot du høre hans Røst,
han sender dig indertid Frost

Og du skal du lære
det hele til hjem at lære,
som følger den længste Bygde
og gerne vil være din Hjerde.

O, store bornbyrskige Gid,
som sender til Hjertens Bred
ja, bøj sig til os med -
du giver os Skille og Fred!

Hjerte Hør jeg lige fandt i Mængdeblad og som
jeg syntes du maa høre det i.

2/6-46. Jeg maa lige fortælle, at du for et par dage siden
begyndte at le rigtig højt med den bedste latter, naar du
sagde med mig, hvor lang det skal blive du meget forstærket
og holder inde med store forvinsede Øjne. - De sidste
15 dage har du sin lund een ble snæret, og det skal du
skal, det er det nok fint blevet, jeg vil hellere stille af dig!

10/6 - 46 Du er du altså fire Maanedne gammel og stadig
saa fin og dygtig. Jeg tror, at du i den aller næste Maade
Fremtid faar en Tand, du gættede næstledende dine Gæm-
mer i Underminden og hvor helst hele Haanden kunde gaa
den Gang, men kan ogsaa tydeligt se, hvor den skal bryde
igennem. Det bliver jo nok mindre morsomt for mig naar
du faar dit Gebis, du faar jo stadig Bryst og er alt andet end
slid, naar du opiver, du ligger hele Tid og kræver mig paa
Brystet i Forsig paa at gaa fuld paa min Halskæde med
Osmulblom, det gælder du nemlig at ligge og rykke i og fingere
med den opiver.

Du kan nu ikke mere efterlades paa Døren, naar
man efterlader dig i den ene Stilling kan man som sikker
paa at finde dig i en ganske anden et Publikum efter, du vil
dig rundt fra Øst til Vest og fra Side til Side.

Dyren er ogsaa umulig at holde paa sig, naar du er ma-
gen dine Ben gaar rundt hele Tid som Trommeslækker.

Du kan nu med Hænderne tage fuld paa brystet du sit
hæve fuld i, men tror endnu ikke Begreb om at holde fast
paa det, naar du først har faaet det.

Det gaar stadig godt med at have paa "Hals".

19/6 Lille Skat, hvor skal lige fortælle dig, at du for første
Gang har været rigtig syg, nu er du heldigvis borte, og
jag tror nok ikke Vrede, og hvor følger det næsten, som
du har faaet dig igen. Du blev syg d. 1. 2. begyndte at blive

forblev paa min Fødselsdag, forigen havde vort saa utvilsomt
at myse dig i Omsigt, og det var ogsaa nok. Søndag (Dagen
efter Fødselsdagen) blev det som, og Søndag Nat blev det rigtig
syg, havde høj Fieber, var du brandt som Ild gummen med
Fog. Hede Matten grad du og var ellers utvilsomt, skønt jeg
sød med dig og ruggede dig i Omsiggelse og sang for dig. Du
ville ikke spise kun grade ustandselig. Jeg var meget
saa utvilsomt og din søde For midt, kan opstede der, naar
jeg var helt udmattet. Da du var elovgivet havde høj Fieber
fikkede vi begynde, det var ikke mindre konstateret andet end
den diætariske Forholdelse, vi var paa det som med, du
brorde. Du fik saa Miltur og Hovedbrænde, og ved det
miste af Dagen, den Doffen var du meget mere kræft,
men havde dog 39!; men vi er du som skrevet
næsten over det. Det passer dig her ikke, at du skal blive
i din Seng, du vil jo helst have Tiden som oppe, hvor du
forigen var, men endnu et Par Dage, naar du nok blive
inden Pyren, da det i de sidste 8-14 Dage har været helt
Epileptisk med Regn og Storm og Kilde.

Vi kan nu sidde nu i baade Baderkor og Fudset-
sen, naar du holder fast i Handen, men du glømmer jo
til Tiden at holde fast, og saa faldet du jo straks.

Nu kan du holde fast ved og rigtig lige med
det, du faar fat paa. Løst din Bøyle er du meget
glad for og kan lige med den lange og utvilsomt.

21/5 - 47
Hov er det Synd, at jeg i næsten et Aar har
forsømt at skrive i din Bog, omi skal jeg saa godt jeg for-
maar udfylde Skuldet og skrive om dine forskellige Forbindelser
indtil om, for omi er det jo et ganske andet Billede, der maa
begynde af dig!

46
Først i Juli kom Hemming, Gerda og lille Elsie her
at holde 14 Dages Ferie her, og det var meget saa morsomt
at se I to sammen saa aldies forskellige og Nærende
og i saa meget lig hinanden. Elsie rejste 1/2 Aar
ind til og var i en langere og saa var him bræn som
en smilende og morsomt kort Haar, der stod ret som Bor-
sten, og der var hys og sort med det rødlige Haar og stor
hyslaa Glæde. I Kinde begge sidde op i Børn regnum
mar I havde fat i Hantelen, Kinde begge rejse for mere
I fik en Ting, og lige det I fik I se saa. Elsie var
kreds de 4 Ugers Ophold for hin ikke dygtig ind til, og der
var plinkere til at rejse med I og rejse om Vælden
og saa Kinde der jo ordne dine Forbindelser, hvor der
blev holdt fjer, trod him selv ikke Kinde, saa vi var meget
stille af dig. Men der næsten var mest stalt var dog fejgen,
han læste ikke at Elsie blev rest, saa sagde han straks
„det kan I se duvle de ogsaa“ og for rigtig at pointere
at det var Kinde en smat Sag for dig, tilføjede han gerne
„det har him Kinde lange“. Her var vi, og Gerda og jeg
sæde to og glad om fjer Udfordrer, der var en dygtig

Tid med strålende Sol, saa I næsten hele Tiden stod inde i
Jens Vogn. Ilden de rygte forærede Humning og Guds dig
en yndig bred Skylovsfald, og kille den etage til til skæbne
den passer dig saa fast manne. Lige efter at de var rygtet fik
du 5 1/2 Ma gammel din første Tand og et Par Dage senere den
næste og det var jo en Skønhed, da Elsketh stadig ingen havde.

Ombrant samtidig fik du en saakaldt "Bornepige" en Gyngre
til at trænge i Dørkammer, og den fik vi vel nok Glæde af. Du
kunde hindeholde dig selv i den i kunnis og blev til næst tre
Årskat i den du ville fra med Benene og hoppede kunnemelting
eller du spadserede baglæns saa længe du kunde og lod dig
saa gyngre og forstod samtidig med din Betagelse at fæ
den til at gyngre højt. Den indvirkede din Benoms Kildatur
smagligt og kunde jo rigtig give dig Usløsening for at den
hinsglæde du dengang, som om, var fylt af.

Sidst i August rygte vi bym paa Sommers ferie. I. d. 1. Bedstefor
kom og hinde os i Bil, og du kan tro der var Spænding, da de saa
Bilen, du blev næsten rent ud af Bilen og i de første Minutter
lod høje Jubelraab over dig, om du du jo fik at være en lille
Baby og 5-6 Uger blud en stor Pige. du med dit tyse Smil
og glæde kille snart kille indeni den allersønnens paa
hæde den ene og den anden Side af Guden, og sad og nem
var du, hvor de saa end tog dig med kom. Men vi var i
Horsens fik vi en stem Forskrækkelse med dig. Forst fik
Jyngre et skunt Skovlilfælde og Dagen efter blev det din Tiv.

Jeg saagnede om Morgunur ved at du kastede saa frygghigt
op og samtidig havde forfarligt stinkende Diarhoe. Dette
fortsatte, saa snart jeg havde givet dig ren Øst paa toede
du i den d. t. s. til sidst var det den Vand og Slim. Jeg ringede
til Læghorn, der sagde, at det maatte vi straks have standset, da
det jo ellers i den Alder vil kunne blive farligt. Du skulde have
et Antiseptispræparat at spise noget til en Vælling, og maatte
ikke paa Spor andet at spise, end ikke Bryd, end du dengang
inden fik 2-3 Gange daglig. Du var villen saa det gik helt
fint med de første Par skindfulde, men saa var det ogsaa slet
du kun skindene sammen og med dig med alle Tegn paa Dem-
enske bort fra Skinn. Jeg var igennem blev den Diarhoe ved
sa snart is skin, og jeg var uheldig, for tror Gang jeg kom
med din "Mad" grad du blev ved Syndt af Taltstimm. Høje
Osang brug jeg det i dig, men saa kastede du det hele op. Hvad
maa du dog have holdt i dig for med altsam blev den langere
indtømte Afføringerne og du faldt til sidst i Soiro, men paa
det Tidspunkt var du allerede saa slij, at du ikke kunde
holde dit Hoved. For du havde sandt nogle Tinner og saagnede
benik og glad menude jeg ikke at give dig mere af det
grimmeste Stads, der virkelig ogsaa smagte saummetigt
og saa got jeg dig inden videre et Maaltid Bryd, og
og tror blev du lykkelig, du drak og pluraade, og
lyde dig saa til at roe, og saa var det helt, End ske
for overstaaet, tror var vi lykkelige allesammen.

Først i Oktober var Mester Emory her, og du og Linn blev
vel nok fine Vanner. Paa det Tidspunkt var du begyndt
at sige "a" hvilket du roterede i det uendelige
det kunde indtrykkes uilfuldt, tilfuldt, sporgende
o. o. o. og var saa morsomt at høre. Du var rigtig
at var saa meget i Handen om at blive i den Grad
uindant. Endt i Oktober kom Beardfor og Beardmor
sidste blev her i 8 Dage og I blev og var gode Vanner
I "snakkede" sammen, gængede o. o. o. Paa det Tids-
punkt kunde du sige "Bar" "mam" "op" "at" (Tak)

Næsten efter at de tog kurse, Arde var Bar gamle
Olderfor 41-46 kenap 76 bar gammel. Selvfølgelig
nyde du hjem dit Byggeselskab, her du og Jørgen rigtig
nyde op i alt det hvide med Jens Smit og hvide. Alle
Familien var saa begeistret for dig, du var lige
saa listig og smilende som Elisabeth rolig og drog
sidste saa mindst et halvt År aldre ind med dig
hjem var blevet saa stor og lyk. Du høvede i Vann
fra Gyngene ind land alt i Skidul paa alle der to
dig og brinde af Fryd. Paa det Tids punkt gik
du gode i dit Kræft hjem. Vi var saa altes hjemme
i Horsens fird i December, her du blev and fyrede
stor Beardfor Tids sted, her du op op ind ind
Kyngene. Man altes Besøg gik du ind ind ind
saa at sige ind ind ind i den Side, og to Dage efter

vous s'efforceront gite au lieu de venir soit de gagner
Dès lors l'âme s'efforça de diriger son regard sur ce spectacle
de la terre d'Israël et de la terre de Canaan, mais elle
trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint
habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël
et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme
d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas
une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme
n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva
que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan.
Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter
à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle
vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme
d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas
une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme
n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva
que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan.

Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter
à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle
vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme
d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas
une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme
n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva
que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan.
Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter
à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle
vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas une âme
d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme n'est pas
une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva que l'âme
n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan. Elle trouva
que l'âme n'est pas une âme d'Israël et elle vint habiter à Canaan.

og indomigvunde, kan komme kun og tage om os
tagge Floredet i Skædet af os og sig, al - al." noget
du altid gør, hvis du tror godt stem og tror præcise Skand.

Du er en rone lille en at passe i Tiden, du er saa
forfar delig mor Kalin, skrives og gæder bare jeg
oplustader dig et publikum i et andet Værelse, og saa
tag du alle mulige og løber med det, dog ikke
vons Njeps gunstende, som vi aldrig tror betrukket at
gjøre og Hensyn til dig. Saa er du lige som Jørgen
altid glad, smiler og ler, blot man ser til dig, og
er fuld af Spillopper. Du tror ogsaa i flere Chaamander
Kimmet liges om et rimet om Bordet og kan selv trille
paa at tale den med samme Ly for tvivlsomt at fange os.

Fremmede er du meget for beholden overfor det
første Stykke Tid, min det rone ydendigt længe for du
hæggende at koretten om et Aar, du er nemlig meget
køkt, partig over for Mand, kan ligesom staa og gøre
dig rigtigt til for dem. Du tror allerede et Par Chaamander
Kimmet opad om med mig til Bager og Høglav
og ogsaa sangere Svire, du er flink til at knive (Borner),
til de langere Svire hos du dog din Klappeser.

I Epusant strikkede jeg saadan en yndig Fisk
til dig, lyslæse som dine Øjne, strikket i "Kilpalm" og
ydligere fort saa den er dybt rone og klæder
dig saa yndigt. Det til hos du i Vindes haft en bred

Skindpipetik, saa du som rigtig fin. Du har du en brød
Organi byse, der ogsaa bliver dig godt. Du har i det
helt nye saa meget fint Tøj. Jeg har strikket saa
mange Hæder til dig særlig en hvidt og en brød
med hvidt blåt chokolade bliver dig godt, i sidste
hjørne du en Es drikke er der flere der har sagt,
du har nemlig saadan nogle yndige, kære og
gratis Berøgelser, og liker det som en Ejer og
højt som et byer. Lige herude i den indre Høje
liker du saa fint omkring, og faar ogsaa lidt Børn og
dytlig røde Hinder deraf, som kan dog ikke nok smaa
dig med Jørgen der er prægtige børn, som kan vi
ogsaa nåe på de Møder til Også. Du som man
en Del af din Tid her. Du sætter gerne 6³⁰ - 7
og som saa Fornidagsværn fra Kl ca 10. Saa af-
hænger det af, hvor lang du gør dem, om du ogsaa
som en Eftersiddagen. Sam Regel som du ca 3 timer
om Dagen og kammer saa i Lang Kl. godt 19 sammen
med Jørgen, og som saa Højen igennem. Men
ligger du ikke for om Højen. Glæde lojløst er du heller ikke
om Dagen, men passer sig ellers selv på dig, Kan vi godt
rudd os igennem Dagen med tolv Børn. Du er stadig meget
høj, men har heldigvis ikke faat saa store Fødder, som det ser
ud til, du bruger stadig Kint No 19, men vi har bestilt
et Par No No 20 til dig. Din Fødselsdage er stadig smaa

Du siger forinden det foran næsle. "Puh" "lille Mies"
"hise" "Tak" "da" "rot - rot" "præ hæ" (Hæst) og saa en
Høse uforstaaeligt "Volapük". Jeg maa og saa fortælle
om din Brøster og borkemural, en lille Skindabe,
du vidste sig nemlig at du havde en Stragtra for Steind, da
du fik din Skind pippalisk, var der ikke andet end den, du
duede, men da den jo ikke kunde holde til det Jaskeri, kille
jeg om lille Skindabe, som siden blev særlt dit bedste, du
saw ikke uden den og saag om saa gult om Hatten og
grader, hvis den er kommet fra dig. Saa pletter du altid,
naar du skal løse, og naar du skal brøse dig selv, de to
midterste Fingre paa venstre Haand i Hinderen og sætter
paa den, mens du trækker Oden fast med de to "løse" Fingre
saa Skindet kommer ind mod dit Ønsigt, saa er du glad.
Du kalder den "lille Mies" og spørger efter den saa snart du
bliver piblet.

Vor Nat Bissi og de to smaa Kellinge der i Øjeblikket
har, er du ogsaa saa lykkelig for, du holder Kellingerne
hvis du kan se det Smid til det, og saa maa de straks op
til Hinderen. Saa løber du efter Bissi og siger, "Ussi - Ussi"
Vi var i Horsens sidst i chorts fjørst i April og fejrede
sædvanlig Paaskedag, Indsættelse var vi med til Bitten og Løse
Kerks lille Ojers Børnsdaat, hvis Kom til at bøde Kirsten
Sislestre og var en sid lille Slimp. Bygstringen over
dig var store med nageninde. Du kunde næsten ikke føle

Do hit at rose, der var jo stadig saa mange, der vilde
se dig og lege med dig. Et allermonomale var dog at
se Edelhelms og dit Gensyn. Hummings Com med Elisabeth
og din var straks Bøje og Blomme faer hurs for at omforme
bunde, dansede for bunde, sang for bunde, stiaade af
guld Kraft med Hovedet paa skraa og i dine allermost
indsmugrende Stillinger for hit siast at legge dig foran
bunde paa Gulvet og klappe bundes Ben og Sko. Under hele
denne Kæmpedde af Unarme brode Elisabeth fortalt sig
passiv, brækket sig dlyn dunde tilbage for at unde grad-
atsortig mellem Hummings Kna, og hille Fou skillingen sieste
i en Hødauskal Jurs forskelligortede Kæsturer. Naar I sinde
var sammen gik det bedre Elisabeths Interesse blev da om-
sider rækket. Kædelyt nok gik Gerda Giv af at se for sam-
men hin Kam mundig straks efter rous Detkomst paa Høsp
Lald, hvor hin blev opværet for Bland komms betændelse.

Alle vi, der oplevede Jurs første Klode to af for saa Tooms-
ne brillede.

Omme vi var i Hørens, blev den og Jørgen fotografere
sammen og Billederne blev saa søde.

Saa er der vist ikke mere om dig denne Gang, Skattepig.
30/7 - 47. Kæreste hille Barn, hvor er det byrd saa lange
jeg igen har forsvundet din Bøje. Jeg maas vi prøve at ud-
fylde Thulst efter bedste Tænk.

Kærligt efter at det sidste "Kapittel" blev skrevet i din Bøje

mindig ~~30/3~~ gør du For og alvor et forfærdeligt Liv, som vi
aldrig vil glemme. Du sad som sædvanlig ved siden af
mig paa Stribet og togde, mens jeg syede. Pludselig op-
stod jeg, at du sad med ryggen i skranken, rygte mig
op og kom ind af skranken paa dig en lille Gestraksnagle
til en af Jørgens Rivet, men i det samme stegte du ryggen,
som var lige ved at berøse dig, saa jeg skyndsomst maatte
runde skranken i Været paa dig og duntke dig i Ryggen, hvor
du omstændig dog ikke fik ind, men i stedet ind i
Halsen presser dig, du gred et Gjæstik, men drak dog tydeligt
et stort Gæs drak. Jeg ringede straks til Sagen, der
dog ikke var hjemme, for at faa at vide, hvad jeg
skulde gøre med dig, Erwin, der er Sygeplejerske, sagde
at jeg skulde give dig Kartoffelmos eller Grød med
Vat prikket i, saa skulde Doktoren ringe, naar
man kom. Du fik Vatgrøden, og jeg rundede angst paa
narmere Besked. Mandtoren skete kl 14³⁰ og fortalte
16³⁰ fik For, der da lige kom hjem fra hændt, fik i
Doktoren, der mente det var klogest at lade dig røntgen-
fotografere paa Hospitalet. Hvor var vi uheldige.

Vi tog saa i Bil af Land til Hospitalet, hvor jeg
saa holdt dig, mens du blev fotograferet. Det skulde
vi være paa Besked. Du viste mig, at min Formodning
var rigtig, du havde sligt ryggen, der skulde i Chas-
sacken ses en gennemskåret skulder. Saa maatte vi igen

unde, da Overdogens Skulde tage Stilling til, hvad der videre
skulde ske med dig lille Pils, du tok grad og indledende rindte
mors Tor og Thor grinde for, at de vilde beholde dig. Det viste
sig ogsaa at von bange Andersen var rigtige Overdogens men
at uforvareligt at lade dig komme hjem, da de anderledes be-
tryggende med Pøntzen kunde følge Gunstenden deroppe.

Jeg grad, men vilde selvfølgelig ikke gaa indad Overdogens
Raad, og saa kom en Sjægeplyerske og snippede dig, og et
Opblik efter kom kvin med alt det Fag, og saa gik Tor og Thor fulge
til Løven og dine fortvivlede Skrig, der blev end at tyde i rone
Fær. Thor var alle forforædigt at komme hjem til et
Hjem inden dig, din lille komme Song og alt det andet der mindet
om dig brudt skimit, det var som at have mistet dig. Det blev en
forforædig det. Næste Tirsdag og Onsdag saa vi til dig
jaa Hospitalat skændte bag Løven og Riggende gennem Sprakten.

Vi saa sammen med et Par lidt store Børn i en stor Stue
der stod eller sad i en stor Song med Gitter, de fleste
Gange vi saa til dig sad du og saa saa træl og fortælle ind
med Fingrene i Skindene og din blis op til Vasen, mens din
Store Lykkelaa, hvis vi sagde det mindste apmas ksbant fonde
Løven. Derovre flyttede Gunstenden sig ikke, og Onsdag
forbrudte Overdogensplyersken os jaa, at en Operation nok
blev midtindig, da var det som det hele faldt sammen.

Det lille smil i at Bedrøveligheden og end Bedstefor
og Bedstemor, der var lige saa utrykkelige, og som straks

sare mine Operationen forjgik. I 8 ringede Bileform
og vi mente, det var Brevet om Bidspejndel for Operationen
men i Skidat var det Brevet om indet mindre med et skrevet
idat det var Enes sygeplejersken, der got Brevet om, at
Omstænden, et lille Bidspejndel, lige var kommet i Doffningen
Knap 2 Timne for den skitide hore rone indur Hvirsen.

Overgangen fra Egnstelsen af det Amne hellese var
næsten for stor, baade hos, For og Bræsternes grad og
fulde dergaa paa Skad og laktede Usid for, at Undvits
Sid endnu ikke er forbi. Derfor forer vi af Skid i Bil
og at hente dig. - Hvor blev den lykkelig, da du saa os, den
jullede og klammede dig dergaa fast til mig, der selv fik
hore at klade dig paa, du kunde det ikke slippe mig saa
jeg maatte hore din Amne om Halsen indur hele Paaklad-
ningen, men hvor var det ogsaa dybt. Og saa forlod
du Hospitalat, hvor du i 5 Dage blev hore faat Gid
indur Chalk eller anden Vrikkelse, det havde vore indur
stort at se dig forbræstningsfuldt rakke efter Chalk glæn-
ne, som Sygeplejersken har rimet til Bønnen, og sige
"Mam - man" for saa, hvor Gang det gik din Vore forbi, at
se dig vilt grundende legge dig ned, vidda det var midt i
den rommeste Sid, men nu var alle disse Trangster
forbi og den lille Familie var alles lykkelig forrest.
Du var lige ved at blive helt idelagt i den kommunde Sid
for i vore store Glæde for at hore faat dig igen, var der jo

sin egen Ende paa den Forkælbse, der blev det Jule og den næste
dags og saa saden med nagsende. Det var den blest
saa angst for at jeg skulde gaa fra dig, at den grad
saa smert den ikke bevidne se mig, en Ting den distore
indvæn hangis med dig.

Søndagm efter kom Bedstefor med store besæftede
og osse, der jo ogsaa skulde med at se vores lille Skole
og Søndagm efter igen kom Bedstefor med Ole, Emmy,
den skulde fyre deres Fødselsdag kunde. Det var rige
lyge Lange kom de mi hvidag og i sidste Tilfælde
Kilde de først om aften Aftersmiddag medtagende
Bedstefor, der saa best havde det Sorgen som Gledet
med os.

Op saa kom Forsættelsen af den hurtige Sommer
der begyndte først i May og som først her trakket
sig tilbage mi sidst i September. Det her var en
Kæde af solvarme til Tiden hude Dage, hurtige til
at nyde livet i, men saa kom, at det blev en
fuld Katastrofe for handbruges og dermed for os
alle der var til Vinter dyrt ved manglen paa Grise-
over til Komme til at betale for de dyrlige Maanedes.

Di her nyde Aftersmiddagene i Høsten i Tra-
kostymen der højst med et Par smaa Benklæder paa
gros i Sand og plasket i Vand, brugt derind i den
Batteri til samme Formaal, og den vidt det, men Solens

Strømmen, der kaldte Jørgen prægtfulde trim, lad dig adskillig
nygerrig ved, du er min old Eftersørelse Begyndelse blig og
vort som en Fortællers drikke, mesters gennemsigelig i Tiden
hvis du for Fælt vil at spejle om du er syg, hvad du
hvilageris ikke er. Vil man vort dit Kastanie forende Hør,
der man bare Skyldem for din vorte Fælt, du har nemlig
om dit dybtjeste Kastanie forende Hør, atkeural, som fy
ønskede, du studee fæe. Her desuden nogle smaglige
helt hyskelaa Gjern med lange blinde Pigger en fine lille
Ovind med stærkt røde Hæver og søde Tandur, der forlængst
alle har fundet dens Plads. Du er stadig meget høj og
stærk, let i alle dine Bevægelser og aldrig i Rø, det er
som havde du Kritik i Røerne. Dit Temperament
har du ogsaa stadig, du skal ikke drilles ret meget for
du forn i Fælt, men kan paa den anden Side ogsaa vort
huvirvende blid og lakke, naar du har den Side ind ad. Du
er meget saa pyntelig, er først rigtig glad naar du
har en lide Chasse Singel dangel hangt paa dig, Hat paa
Hovedet, Trøj eller Forblæde om Halsen o. s. t.

Vi var i Horsens paa Sommerferie fra 12/7 - 28/7
og maade saalædes at komme til stor Fest i Anledning
af Osas Fødselsdag, samt at fæe Bidstifens Fødselsdag
med med stor Frakost for 20 Nummer og Middag for
20 af Familien om Aften, du var dag ikke med til
første del, da var du hos Pasi og Maskefod.

I Frim blest du som altid i Horsens for kaldt og forjædet
alle Dage, tror vi kom. Altstribet sidde du gaa ind til
Emmy og Olli, der var der om der med Bestefor og Bed-
stemor, du gik selv der ind, men du sagde "ind Olli"
Tilslut var det jo mest Horsens, der havde din Fintone
der kendte du jo grove i Sand og hvad der var meget
høje endnu plaster i Vandet du blev stillet til Raadig-
hed oppe i stor Bestefors Høje med Flasker, Kjus o. s. v.
til at se med. Det var du og Jørgen saamend lige
lykkelige for. Og der var jo ogsaa Hestigmaten som
Jordbar, Skikkelskar, Grimaster og Gulvødder, som
alt var meget der kendte begynte dig. Jo, det blev
hurtige Dage.

Bestefor og Bestemor kørte os hjem og blev
noget Dage og holdt Eric her, det var ogsaa meget der
passede dig med at den Underholdning.

I Sommerens blik er du kommet til at sige en hel
Del, men er dog ikke særlig flink til at tale, selv om du
skidur i et øk. Du siger "der" "for" "forra" "Badefor"
"Bademor" "Olli" "Emmy" "Ha din rick" "Der da" "Girsten"
og er begyndt at danne smaa Sætninger som f. Eks.
"may spise skummen" "sidde med" "sidde paa Pal"
"se lase Følger" o. s. v.

Du har været en forferdelig Forpige, men efter at
du, Jørgen og jeg har været i Horsens paa en 8 Dages Tur

I Antælling af Bedstemors Fødselsdag, er du saa held
kædet m. Mor pige, For maas ikke hjælpe mig med, du kokke
rigtig med ham, kaldes paa ham og forer ham lykkeligt
om Halsen det m. Opstik for i det næste at staa Opvækket med
unde Hovedet og ved nærmere Betragtning at skrive, sa
hinnepild er du i Tidem.

Du er ikke min at rype med irolig, som du er, saa
Bedstefor og Bedstemor syntes, at det skulde opvækket for
Sittagertum med Bog og Børn selv med os bym Sammen
med Tante Maria, der ogsaa havde rovet det Bedstemors Fød-
selsdag og som aldrig havde besøgt os, hvor vi nu bor.

Det var saa dejligt at høre dem her, og du var saa
glad for dem alle tre. Tante Maria sagde, at du var nøj-
agtig ind, som jeg, da hun var mig første Gang i
samme Odden, jeg traaler dog, at du skal blive pænere.

Du er forlangt helt rigtig om Dagen, hele Sommeren har
jeg ikke kendt til raade Børnen om Dagen, min om Matten
syntes du desværre. Du rype 23 er brillet ikke er meget
til din Højde, min du er spunkild bygget, saa det er ikke, fordi
du er tynd. Du spiser ogsaa saa godt, er begyndt at spise
selv siddeinde i din høje Stol, og det gaar helt fint. Du
er saa uimædelig glad for Frijsk og kakked rose de store
Søndinger fra store Bedstefor fra din din Bygd skilt og
her næsten altid et Bille i Haanden. Lover stadig kakked
Formidaag og Opvækket samt fra 19²⁰ - 6²⁰.

2/1 - 48. Jeg vil straks begynde det nye Brev med at skrive
et lille "Kapitel" i din Bog.

Først maa du prøve at vide, at du vist er en stor
Bige 91 cm høj og vejer 12 kg. Du siges at tegne mig
fra jeg var lille, men det siges ogsaa at du tegner
Jegnen, og naar tegner For hige paa en Prik, saa det
er ikke godt at vide, hvordan dit Nascendev Blind. Hvis
er du ikke, men sød og mild og fuld af Charmen og
Høflighed. Din Gjær er stadig meget stor og tyk-
blaa med Gjærskjævet saa lange som paa en Udskilling
drikke og meget kraftige Gjærtryk. Dit Høer bliver
lige som Bedstemors Kosteriebrind og holder Vind
gode, naar du tror det "holder" i som du siger. Dit
Høer er en Pryd og bliver meget beundret. Du er
frygtelig støj, men heldigvis betydes det vist, trækker
si fine Konstatent i Efteraaret hos træne. Din skind
er meget fint formet og tegner Bedstemors maa en lang
Aarstake og saa er den altid prægtigt rød, du tror
smukke Tander og en lille sød Kase, som endnu
ikke tror vist Tindens til at over min Vhump, heldigvis.

Du tror en sød, stærk Skeop og hurtige gratis
Baregtsen, og saa tror du en blandede yndige Kylder,
og tror strikkes til dig, saa du er altid kladd paa
som en Drikke. Dit Ansigt er ganske lille lille
som et Drikkesigt, tror saa sidem du tror over det ja.

At du er den begyndt at sige en hel Del af et saa godt.
Men nu at angaae er du ikke, du har lovet mig
Empirerens og Tiltid, du bliver meget til orrig, forgen,
der datteren er istemt til at drille dig, behøver næsten
kvin at se paa dig, for du slipper i et orrigt Strim, eller
kammer og sladder om dem. Skælder vi dig ind, eller vil
bringe dig til noget, der ikke passer dig, bliver du sur, og
kan saa gaa i flou din og sin munde. Men du kan
agaae som haade monsoon og Kortig. Men bage os om
Glatsen og Kysse os, men du siger, Kalle lille Mio. Du
er flink til at sove, som Regel sover du haade om for-
middagen u Per Timur og en Tunes Tid om Aftens mid-
dagen, og sover pent fra gadt 12 til 7 Morgens, blot du
kor din kan lille Mio, som stadig følger dig alle Nigre og
iam, hvilket du ikke vil sove, eller lade dig træste.

Du er ogsaa saa flink til at spadsere, kan gaa i u
Per Timur naar at trætte, det er da helt godt.

I Efteraaret kor vi faaet dig vakcineret med Kopper
det var en given Engang du fik høj Fieus og en samning
lyk Dem og Skulder. Ved samme høgheds fik vi dig
undersøgt, da jeg gerne vilde kunne hørde, at din Blodma
ikke stammede fra Sygdom, men skyldes det røde Haar, sel-
summerde du musket kor mestig altid saa andt af dit
sarte Hæserende. Du fik noget Blodprobe, der viste 98%
saa det kunde jo doortigt som Jimur. Endvidere blot du

hvis paa dine Bøjler og dit Hjerte, disse Undersøgelser havde
ogsaa et heldigt Udfald, saa du er allraa sund og rosk,
hvad jeg mig hellere ikke havde betrukket. Desværre fik du
efter alt det Doktorværk saadant nu Skrak for at komme
til Doktor, at du, da vi er derinde med Jørgen, hvor
engang Dinne fra Konstitutionsrødsel til Lunde sødsalt
gik op grad byruskannede og holdt dig for Gaerne
og rystede over hele Kroppen af Dørgst, jeg traaber det
maa gaa over igen, det er Lynd for dig og frygtelig
ubehageligt for mig.

Saa tror vi allraa holdt Jiv. Denne Gang bymme
Horsens, hvis vi alle ryste allena 2/12, da for bedste
8 Dage til Gode af sin Sammenspise. Du kann tro at Gemme
dutyymme var lykkelig for Besigt og glædede sig meget
til at se Jus ved Juletræet. Du vilde skal give selvfølgelig
med den Charmen lige ind i Hjertet paa dem alle
jeg ved saamænd ikke, hvem der var mest bøsse med
dig, de havde alle en Dem af Hviden. Og saaledes kann
du til at sandre paa Dem til Dem og alle ligede med
dig og got dig gode Sagur. Hvis Gang du saa Gemme
rakke du dine smaa Dem i Tegst og sagde, op og dans
og saa dansede Møster med dig paa Dem. Bedstemor
krist du over i Sengen til saa smok du saagende, og det
var Bedstemor en usigelig stor Glæde. Og Gang
paa Gang tabe du ind til Bedstemors Sing, hvor

Brastemor var datteren tilbringer det meste af sin Tid
paa Grund af sinne Heste- og Hjortefeld, og Bys-
side Brastemor og sagde „der Skal“ eller „der Slip“ for
saa igen at jule af Hest. Og Brastemor, han havde
gerne staaet paa Hovedet for dig, hvis du havde forstaaet
at forlange det. Brastemor og H. H. havde lovet dem
med hustruens Tilkiøbing til dig, lovet af Medal
og med blankt rispild Staal eller rød, guld og grøn.
i Malerierne at hulle hille. Hinderstærke, og den glædede
de sig over at skæde til at se dig fæe.

Første Del af Juleaften tilbragte vi hos store Brastemor
og Dasse, hvor vi spiste dygtig Karsesky og Æblekage og
begynte dansede om Juletræ. I den gule lige saa alvorlig og
saa først paa Træet og dannede fra den ene til den anden
af os, der gik og sang. De Gæstgædder begyndte
fattede den hurtigt, hvorover den skulde passere ind
og blev lykkelig for det eneste. Ved 31 Tidspunktet vi
over til Brastemor og Brastemor, hvor alle, Ammy og H. H.
var og Mærke Oldda, Dager og hest (hans Karsten) kom og
dansede med om Juletræet. Og saa var der saa sid
af her og begynde over dine Julegaver især Sengen
som du snart selv saa i og snart stod i, saa det var
gædt, at den var solid. Du fik. Og os nu Lygte, jeg
harde Lygte, et Forklæde, jeg havde syet, samt Sengen
monteret med Sengen og Betrak m. s. Andersens i den

i hymmuskricket Big og Kimpose. Fra osse og Bedstefor
5 Hr, is for brude Gæstebudskabet og en Kisse mand,
af Bedstefor Sings, af Bedstemor en stor Pels abe (som
den lille, der nu er blevet til den store lille davis) og en
Burre og Dukketeie bag. Of Bedstemor indvandre en
dybtig hymmus kricket Udbrøj. Of Hans Hinrich
og Bodil en stor flot sort Pelsbrind, af Hustru
en pels indvandre Bag, af Emming og Ole en lille
Dukke en. Pels bag (der blev rigtig bled for den pelsam)
Fra Lord Thomsons en dybtig Jule, som indtil videre
en godt kost, de der er saa vild som. Of Eger og Emma
en Opstillingskilledag og fra Eolberg forjensens et mor-
samt Skjætte begytig med nogle Braadikker der kommer
rigt, naar man trækker den lille Tager de staer paa, det
er vist den Høst. Første Juledag var osse og store Bedste-
for til Frokost og Koffe hos Bedstef. og - mor, og anden
Juledag var vi alle Dager hos Tante Emma og Onkel
Eger, hvor der rigtig hvede med Kirsten og Poul.
Enderne nogle Dage gik vi og nød det i Horsens, inden
vi 27/12 rygte tur hjem. Vi maatte ryge med dig bred
den om Morgenen varde 39°, vi bredt rundt om
en Skiffet og skildet i'stjigt hjem, men det var jo
risikabelt, da varde da ogsaa 40²° da vi maatte
tur hjem om Tjefsmiddagen. Næste Morgenen havde vi
dager, der maatte Ederum stammede fra Halsen, der

var meget ræd. Nu er din igen oppe, men meget forsket.

See vil jeg stille for denne Gang for min bliv
di og forger mig at skinnes for minde, saa vi
maa jeg vist tage oppoer. Du bliver nok snart meget at
fortælle igen. Farvel Skattepige.

Horsens Søndag 8, Søndag d. 17/3 46
Til lille Funge Merete paa Dødsdagen

Barnet barn, velkommen vder
her i Mormors Stue
nys du var blandt Engles Hær
kjøbt over Turkens Bær.

Men har givet Gud dit Navn -

Men har lagt dig i Guds Favn -

lille Funge Merete!

Lille Barn jeg elsker dig!

Dine Gyne søde

faar mig til at ønske mig

jeg lidt paa Vej naar følge

Men i Fald det ej kan ske -

saa dog Tak jeg fik dig se

Lille Funge Merete!

(Plym. om de Dage fuld af

Guds rekyl og berøre dig alle Stet, Dødsstunden
har været saa lykkelig for at have dig her
i 14 Dage. Mine kærligste Hilsener og Tanker
følger dig alle Stet.